

Do vody

Když želví mládě vyleze z písku na povrch, je přitahováno měsíčním světlem, které se odráží od hladiny oceánu. Naštěstí nikde poblíž na ulici ani v domech nesvítí žádná světla. Tato světla by mohla želvičku zmást. Mohla by ji přimět vydat se špatným směrem, pryč od moře.

Cesta mláděte k vodě je závodem o přežití. Želví mládě není o moc větší než vlašský ořech. Stává se, že některá mláďata na pláži uloví krabi a ptáci, například kvakoši. Naše želvička se ale k vodě dostala.

Zpěněný příboj vrací želvičku zpět ke břehu. Usilovně se snaží plavat proti tříštícím se vlnám. Nepřestává plavat celý první den a noc a nepoleví ani následující dva dny.

Na širé moře

Putování malé želvičky širým oceánem se často nazývá „ztracené roky“. Vědci toho o tomto období života karety mnoho nevědí. Možná se nechává unášet proudy spolu s chomáči mořských řas.

Mládě se nejspíš živí krevetami, malými medúzami a šneky, kteří plují v mořských řasách nebo v jejich blízkosti. V moři se ale bohužel vyskytují i plasty a jiné odpadky, které lidé odhazují. Kdyby je želva snědla, mohla by zemřít.

